

สวัสดีค่ะ ดิฉัน นางสาวชลลดา มาลีสีรังสี เป็น นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการบริหารธุรกิจญี่ปุ่น(BJ) ชั้นปีที่ 4 ได้มีโอกาส ได้รับทุนการศึกษาไปแลกเปลี่ยนระยะยาวที่ ญี่ปุ่น เป็นเวลา 1ปี ที่มหาวิทยาลัยโทโฮคุ เมือง เซนได จังหวัด มียากิ ซึ่งเป็นการมาญี่ปุ่นครั้งที่ 2 จึงไม่ค่อยกังวลเรื่องการนั่งรถไฟที่ญี่ปุ่นมากนัก แต่ก็ยังตื่นเต้นอยู่ดี เนื่องจากไม่เคยต้องห่าง จากครอบครัวเป็นเวลานาน ทำให้รู้สึกกลัวว่า

เราจะอยู่ได้ไหมเนี่ย ตั้งเป็นปีเลยนะ แต่ก็รู้สึกอุ่นใจขึ้นที่ทริปนี้มีเพื่อนมาด้วยอีกคน การเดินทางมาเซนได สามารถเลือกสนามบินที่จะมาลงได้สองแบบ อย่างแรกคือบินตรงจากสุวรรณภูมิ (BKK)-เซนได(SDJ) แต่ว่าค่าตัวค่อนข้างจะแพงและหาไฟล์ทบินตรงยากอยู่พอสมควร เราจึงเลือกอย่างที่สองคือ บินมาลงโตเกียวแล้วต่อชินคันเซ็นอีกที จากไทยมาญี่ปุ่นใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมงก็ถึงญี่ปุ่นแล้ว หลังจากนั้นเราก็ขึ้นชินคันเซ็นจากสถานีโตเกียว ไปสถานีเซนได ราคาประมาณ 11,000 เยน ใช้เวลาประมาณ 90 นาที ก็ถึงเซนไดเลย ตื่นเต้นกับการนั่งชินคันเซ็นมาก เพราะเป็นการขึ้นชินคันเซ็นครั้งแรก แต่พอได้ขึ้นปุ๊ป กลับเป็นตายเลยเพราะเหนื่อยจากการนั่งเครื่องบินรอบดึก แล้วยังต้องยกกระเป๋าไปใหญ่ขึ้นลงบันไดในสถานีน้อยๆ แอบบ๊องได้สัปดาห์ก็ถึงเมืองเซนไดแล้วค่ะ

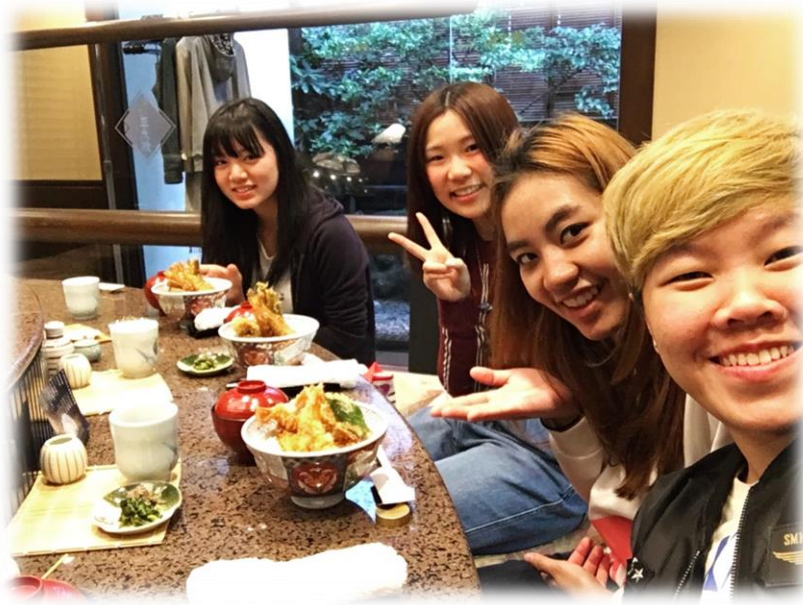

แต่เนื่องจากเราไม่รู้รายละเอียดการเดินทางจากสถานีเซนไดเข้าไปยังหอพักที่มหาวิทยาลัยหาไว้ให้ เราเลยนั่งแท็กซี่มากับเพื่อนแล้วบอกจุดหมายปลายทางให้กับคุณลุงคนขับแท็กซี่ แต่จริงๆแล้วจากสถานเซนไดไปหอพัก เราสามารถนั่งรถบัสสาย 899 , 999 , 990 จากป้ายรถบัสเบอร์ 9 จากหน้าสถานี แล้ววกดิ่งลงที่ป้าย Tohoku-fukushidai mae หรืออีกทางคือนั่งรถไฟใต้ดินไปลงสถานี

KITAYAMA ก็ได้ ซึ่งพอรถได้จอดที่ปลายทางแล้ว ปรากฏว่าหอพักอยู่ไกลจากตัวเมืองแค่ประมาณ 5 กิโลเมตรเอง นี่ก็ถือเป็นการขึ้นแท็กซี่ญี่ปุ่นครั้งแรกอีกเช่นกัน เราเลือกหอพักที่ชื่อ **University House Sanjo2** เพราะว่าเป็นหอเดียวที่ดูสะอาดมากที่สุด แต่ค่าหอจะแพงกว่าหออื่นเล็กน้อยและยังเป็นหอใหม่สุดด้วย ทุกหอพักเป็นหอพักรวมของนักศึกษาต่างชาติหลายๆชาติ เช่น จีน เวียดนาม สวีเดน แต่ละหอจะแบ่งโซนชาย-หญิง โดยส่วนใหญ่ชั้นของผู้ชายจะโซนด้านล่างของแต่ละหอ เรื่องความปลอดภัยของที่นี่ถือว่าดีมาก เพราะแต่ละชั้นจะต้องมีคีย์การ์ดเข้ายูนิตของตัวเอง โดยในแต่ละยูนิตจะมีสมาชิกทั้งหมด 8 ห้อง และแน่นอนว่าจุดประสงค์ของการมาแลกเปลี่ยนคือ การได้พบปะกับคนต่างหน้า ดังนั้นคนที่มาจากประเทศเดียวกันส่วนใหญ่จะโดนจับแยกยูนิตเพื่อที่จะได้ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ได้ง่ายขึ้น และในหอจะมีครัวรวม ห้องอาบน้ำที่ใช้ร่วมกัน ห้องน้ำ เครื่องซักผ้าของหอเราไม่ได้ต้องหยอดเงินเพิ่ม แต่จะไปรวมอยู่ในค่าน้ำค่าไฟแทน แต่หออื่นๆก็ต้องหยอดครั้งละ 200 เยน

การปรับตัวอย่างแรกเลยเมื่อมาถึงญี่ปุ่นคือ สภาพอากาศที่นี่ค่อนข้างจะหนาวและลมแรงมากเป็นพิเศษ แต่ช่วงที่มาถึง (ปลายเดือนกันยายน)ยังเป็นหน้าร้อนของที่นี่อยู่จึงไม่ค่อยแตกต่างกับประเทศไทยมาก แต่พอเริ่มเข้ากลางเดือนตุลาคมอากาศเย็นเร็วมาก ระวังจะเป็นหวัดกันได้ง่ายๆ ถ้าพกยามาจากไทยด้วยจะดีมาก เพราะยาที่ญี่ปุ่นจะค่อนข้างอ่อน บรรเทาอาการได้ช้า

ถ้าเป็นห่วงเรื่องการใช้ชีวิตที่นี่ การทำเอกสารสำคัญต่างๆ จะมีติวเตอร์คนญี่ปุ่นที่ทางโทโฮคุได้จัดเตรียมไว้ให้เด็กแลกเปลี่ยนคนละ 1 คน ที่จะคอยช่วยเหลือเราเรื่องต่างๆ หรือสามารถปรึกษาการบ้านก็ได้ ในช่วงแรกๆของการอยู่ที่เซนได ก็ได้ติวเตอร์ช่วยพาไปทำเอกสารต่างๆ รวมถึงการเดินทางไปมหาลัย รวมถึงสถานที่สำคัญที่ต้องรู้เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ โรงพยาบาล และยังได้รับการต้อนรับโดยการพาไปกินของอร่อยของเซนไดอีกด้วย นั่นก็คือลันว์ย่าง เป็นของขึ้นชื่อประจำเมืองเซนได รวมถึงซุนดะโมจิที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ส่วนเรื่องการเรียนรู้ ชีวิตในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ทั้งในการฟังและการพูด เพราะทุกวิชาจะเรียนและอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษทางมหาวิทยาลัยมีวิชาให้เลือกเรียนหลากหลายสาขามาก แต่ละวิชาก็มีความน่าสนใจแตกต่าง

กันไป แต่ละเทอมจะมีวิชาที่เด็กมาแลกเปลี่ยนที่สนใจมากเป็นพิเศษคือ วิชาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่น ที่นี้ ทางมหาวิทยาลัยจะให้เวลาทดลองเข้าเรียนแต่ละวิชาประมาณ 2 สัปดาห์เพื่อให้เวลาในการตัดสินใจลงทะเบียนเรียนวิชาที่เราชอบ ที่เราสนใจ แต่สิ่งที่ทุกคนจะได้เรียนเหมือนกันก็คือภาษาญี่ปุ่น ก่อนที่จะเริ่มเรียนก็จะมีการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น เพื่อแบ่งระดับการเรียนรู้ว่าเด็กแลกเปลี่ยนแต่ละคนจะต้องเรียนที่ระดับไหน โดยปกติแล้วเราจะเรียนภาษาญี่ปุ่นสัปดาห์ละ 2 วัน เรียนวันละ 2 คาบ การเดินทางไปโรงเรียนก็ไปได้หลายวิธี ทั้งเดินไป นั่งรถบัสไป ขึ้นรถไฟใต้ดิน และจักรยาน แต่ส่วนใหญ่ชาวต่างชาติที่มาแลกเปลี่ยนที่นี่จะไม่ค่อยมีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมากนัก บางคนก็ไม่เคยเรียนมาก่อนเลย ทำให้คิดว่าโชคดีที่ได้เรียนที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมาเยอะ ทำให้ได้มาต่อยอดที่ประเทศแม่ภาษาเองเลย ไม่คิดว่าจะได้มีโอกาสมาใช้ภาษาญี่ปุ่นที่ร่ำเรียนมา ถือว่าคุ้มมากๆแล้วที่ได้ใช้ภาษาในการใช้ชีวิตนี้ด้วยตัวเอง การเอาตัวรอด การเดินทางต่างๆ และทุกๆวันจะมีการบ้านให้ไปศึกษาว่า วัฒนธรรมของญี่ปุ่นชื่อนั้นคืออะไร มีความสำคัญอย่างไร พอให้เราได้เข้าใจเบื้องต้น หลังจากนั้นจะเป็นงานกลุ่มให้เราแสดงความคิดเห็นของแต่ละประเทศ แลกเปลี่ยนว่าประเทศของตัวเองต่างกับเพื่อนยังไง แต่บางวันก็จะมีกิจกรรมเสริมออกไปเรียนนอกสถานที่ พาชมสถานที่จริงของธรรมชาติบ้าง เหมือนได้ไปเที่ยวไปในตัว

โครงการ IPLA ส่วนตัวคิดว่าเป็นโครงการที่น่าประทับใจมากๆ เนื่องจากมี IPLANET ที่เป็นนักเรียนญี่ปุ่นของทางมหาวิทยาลัย คอยดูแล มานั่งกินข้าวเที่ยงด้วยกันอย่างน้อยอาทิตย์ละ 1 ครั้ง ให้เราได้ปรึกษาปัญหาต่างๆที่เจอ และโครงการนี้ยังมีปาร์ตี้เยอะมากๆไว้ให้ทำความรู้จักกันมากขึ้น มีกิจกรรมให้ออกไปทำทุกสัปดาห์ ไม่ว่าจะเป็น การไปปิกนิก ไปเที่ยวต้องห้ามพลาดของเมืองเซนได กิจกรรมแรลลี่ให้รู้จักเมืองแห่งนี้มากขึ้น ได้ทำอาหารประจำชาติตัวเองให้เพื่อนได้กิน

ได้เรียนรู้ว่าคนญี่ปุ่นที่นี่เขามีวัฒนธรรมยังไง ใช้ชีวิตยังไง ซึ่งเมื่อได้เจอกับตัวเองและเปรียบเทียบกับเมืองหลวงของญี่ปุ่นอย่างโตเกียวแล้ว เซนไดเป็นเมืองที่สงบมากแห่งหนึ่ง เราสามารถใช้ชีวิตได้อย่างสบายกว่าที่คิด เราสามารถเดินทางไปไหนมาไหนได้ง่ายๆ สถานที่เที่ยวไม่ห่างไกลจากเมือง เป็นเมืองที่ไม่วุ่นวาย ราบรื่น เพราะเซนไดเป็นเมืองแห่งต้นไม้

ได้เจอกับโฮสต์แฟมิลี่ ที่ดูแลเราดีมาก ๆ พาเราไปที่กินของอร่อยขึ้นชื่อของเซนได พาไปรู้จักกับครอบครัวคนญี่ปุ่นที่ดูแลคนต่างชาติด้านเรา

ได้รู้จักกับเพื่อนที่มาจากอีกมุมหนึ่งของโลก แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันและกัน ได้รับมิตรภาพดีจากเพื่อนต่างชาติในการมาแลกเปลี่ยนครั้งนี้ มีโอกาสได้ทำกิจกรรมร่วมกับคนในท้องถิ่นของเมืองเซนไดผ่านการเรียนของทางมหาวิทยาลัยโทโฮคุหลายอย่าง เช่น SUZEME ODORI , CHRISTMAS DAY , พิธีการชงชา การแสดงโนะ ทักษะศึกษาที่โรงเรียนเด็กประถม

ส่วนในวันหยุด ก็ได้มีโอกาสไปเที่ยวไฮไลต์ประจำเมืองเซนได ก็คือ SNOW MONSTER ที่จะมีแค่ช่วงฤดูที่หิมะตก ปกคลุมต้นไม้บนภูเขา มีกระเช้าให้ขึ้นไปดูถึงยอดเขาสูงๆ บรรยากาศสวยงาม ที่สำคัญอากาศก็หนาวมากเช่นกันค่ะ พอขึ้นไปถึงยอดเขาแล้วลมแรงมากจนเม็ดหิมะสาดเข้าหน้าเหมือนพายุเข้า แต่ก็ถือว่าเป็นภาพที่ประทับใจอีกอย่างนึงเลย

โดยรวมแล้ว โปรแกรม IPLA ของมหาวิทยาลัยโทโฮคุเป็นโครงการแลกเปลี่ยนระยะยาวที่น่าสนใจเอามากๆ มีกิจกรรมให้ทำตลอดทั้งปี แถมยังได้เพื่อนต่างชาติกลับมาอีกด้วย รู้สึว่าการมาแลกเปลี่ยนครั้งนี้ได้อะไรกลับไปคิดหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความแตกต่างทางวัฒนธรรม ประเพณี การใช้ชีวิตของคนแต่ละประเทศ ได้ความรู้กลับไปมากมาย อากาศก็เย็นตลอดทั้งปี ส่วนตัวแล้วประทับใจกับโครงการนี้ และถ้าในอนาคตได้มีโอกาส ก็อยากให้มาลองโครงการนี้ดู มันมีอะไรเยอะมากกว่าที่คิด มากกว่าที่เขียนไว้ ลองมาเผชิญด้วยตัวเองดูแล้วจะรู้ว่า... มันสนุกมากเลยละ

